

Stručné body k životopisu pana **Karla Kotka**

(nahrávka z 2. návštěvy dne 5. 2. 2019)

- Po ilegálním překročení česko-německých hranic vzal jeden bavorský vesnický policista pana Kotka spolu s jeho manželkou do vesnické „šatlavy“, kde strávili jednu noc.
- Následující den pro manžele přijeli dva Američané v civilním voze, do kterého si nastoupili a jeli na oběd, kde jim Američani řekli, že pojednou do „safehouse“.
- Při cestě do „safehouse“ museli mít oba zavázané oči, aby nevěděli, kde jsou.
- V „safehousu“ měli zůstat týden až dva.
- Screening dopadl dobře.
- Dostali možnost jít do uprchlického tábora, kde strávili dva týdny.
- Ale neměli už omezený pohyb, protože dostali legimitaci DP (Displaced Persons), tím pádem už byli uznání uprchlíci.
- Pan Kotek chtěl do USA, ale pak si to rozmyslel, protože by čekali na vízum 5 let.
- Po několika dnech mu zavolali s nabídkou, jestli by nechtěl učit češtinu, protože se zde otevřela škola pro důstojníky, kteří se chtěli učit česky.
- Tuto nabídku ale odmítl, jelikož nechtěl ohrozit svoji rodinu doma.
- Kvůli nedostatku lidí si našel práci v americké armádě jako překladatel.
- Ale věděl, že se v Německu neuživí.
- Hledal tedy inzerát na novou práci v zahraničí.
- Narazil na inzerát v Santiago De Chile. Za pár týdnů dostal odezvu.
- Zde bylo napsáno, ať si jde vyzvednout vízum do Chile.
- Tím, že byli D.P, měli tedy dobrou pozici, tak jim ta organizace poslala a financovala cestu do Chile lodí a vlakem + ubytování.
- Roku 1953 na podzim odpluli.
- První zemí, kam dopluli v Jižní Americe, byla Venezuela.

- Pan Kotek se mezitím začal učit španělsky.
- Když dopluli do Venezuely, vzal si taxík do hl.města.
- Ve Venezuele zůstali dva dny.
- Potom pokračovali v plavbě do Chile.
- V Chile je čekala delegace chilských lidí, kteří jim poslali vízum.
- Všichni je obejmuli, což, jak brzy poznali, bylo v této krajině běžné.
- Kotkovi žili v Chile čtvrt roku. Byla to chudá země.
- S manželkou si přáli odjet žít do tehdy bohaté země Venezuely. Dostavili se před konzulát.
- Šel k sekretářce a řekl jí, že je už ohlášený.
- Ona se na nic neptala a šla za konzulem. A on na ně mávnul, aby šli dále.
- Tak pan Kotek přišel a řekl mu, že by chtěli s manželkou založit ve Venezuele (o které věděli, že je křesťanská) křesťanskou rodinu.
- Tím pádem měli záminku, aby mohli opustit Chile.
- Tak vytáhnul oddací list (českolatinský) a amulety, které jeho paní měla od své věřící maminky.
- On si to přečetl a začal líbat amulety.
- Konzul poté zavolal sekretářku a řekl jí, že takovou rodinu ve Venezuele potřebují.
- Díky tomuto svolení se dostali z Chile do Venezuely.
- Ve Venezuele našel inzerát na práci.
- Místní hotel hledal nočního recepčního.
- Byl přijat, ale pod jednou podmínkou. A to, že nastoupí okamžitě.
- Pan Kotek měl 8 hodinovou směnu každý den.
- Po čase to byla velmi náročná a těžká práce.
- Spal 3-4 hodiny denně.
- Začal brát prášky na spaní, ale ty po čase přestaly fungovat.

- V této práci vydržel přes půl roku.
- Po čase musel tohoto zaměstnání zanechat a našel si práci v obchodě, kde prodával podprsenky/spodní prádlo.
- Po nějaké době začal budovat vlastní firmu.
- Firmu začal tím, že psal do evropských firem nabídky, že je jako zástupce bude zastupovat. Evropa byla ráda. Hlavně Německo.
- Pan Kotek nabízel, že oni mu nebudou nic platit a až pošlou zboží, tak banka zaplatí.
- Začínal s menšími firmami. Nikdy zde neměl kancelář.
- Prodával katalogy, na kterých pak vydělal.
- Ve Venezuele strávili s ženou nakonec 20 let.
- Pan Kotek měl slušné peníze. Ve Venezuele byli velmi spokojeni.
- Roku 1989 kvůli nemoci manželky odcestovali zpět do ČSR, jelikož ji v zahraničí odmítali operovat. Brzy však zde tiše skonala.